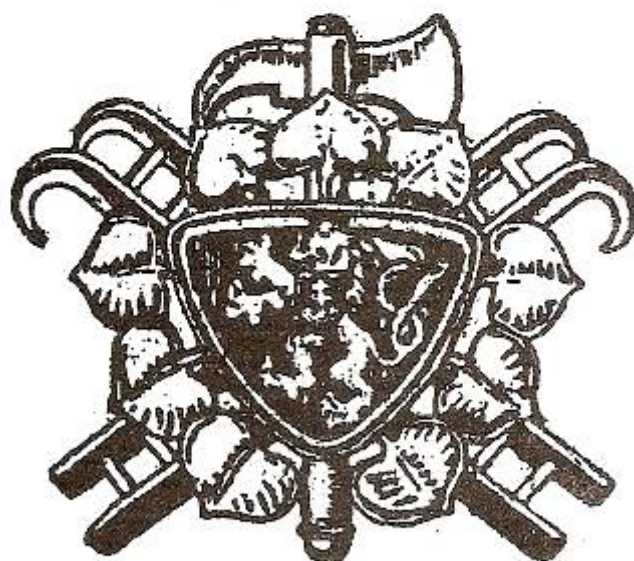

Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

27. březen 2002

1

Znak hasičů z roku 1932

120. let

Sboru dobrovolných hasičů ve Smiřicích

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání městské rady:

- ♦ MR vzala na vědomí dopis Erste Bank ze dne 19. 12. 2001 v záležitosti převoditelnosti prioritních akcií České spořitelny ve vlastnictví měst v souvislosti s podanou žalobou na neplatnost usnesení mimořádně valné hromady ČS konané 22. 10. 2001.
- ♦ MR se zabývala možností výstavby bytů a nutným uvolněním všech ubytovacích kapacit v areálu zámku a kaple v návaznosti na jejich uvažované využití. Budou konzultovány nabízející se možnosti jak finanční, tak i dispoziční v návaznosti na územní plán města. Bude průběžně sledováno.
- ♦ V souvislosti s dokončovacími pracemi v kapli městská rada:
 - rozhodla na základě porovnání předložených nabídek nábytkového vybavení zázemí kaple o rozdělení zakázky na dvě samostatné etapy a současně určila dodavatele – Truhlářství Petr Matuška a Truhlářství Josef Kmínek.
 - projednala a schválila návrh smlouvy o dílo na restaurování 13 ks dubových lavic zámecké kaple v rozsahu restaurátorského průzkumu firmou Radovan Šulc, Pardubice. (Pozn.: Nyní už jsou lavice restaurovány a vráceny zpět.)
 - projednala a schválila v návaznosti na dříve uzavřenou smlouvu o dílo s firmou Šraibr Jaroměř – dlažba v kapli – návrh smlouvy na II. etapu těchto prací. Uvedená firma má na tyto práce v památkově chráněných objektech licenci Ministerstva kultury ČR.
 - projednala stav dokončovacích prací na kapli. S ohledem na současný stav je předběžně uvažováno o zpřístupnění objektu v závěru května t.r.
 - ustavila komisi, která bude připravovat otevření kaple. Komise je ve složení: pí ing. Kratochvílová, pí ing. Baboráková, pí ing. Hladová, ředitel ZUŠ p. Havrda, tajemnice pí Klůzová a p. Klimeš.
- ♦ MR vzala na vědomí informaci starosty o jednání s ředitelem s. p. Státní statek Smiřice v záležitosti majetkových vztahů týkajících se parku a zámecké zahrady. Schválila výsledky jednání a pověřila starostu dalším jednáním.
- ♦ MR projednala a schválila rozvrh oddávacích dnů na první pololetí t. r. v obřadní síni MěÚ ve Smiřicích předložený matrikou.
- ♦ MR vzala na vědomí závěry České školní inspekce v Hradci Králové z komplexní inspekce na zdejší základní škole provedené ve dnech 10. – 14. prosince 2001. Inspekce nezjistila žádné podstatné nedostatky a naopak konstatovala, že dosahované výsledky ve sledovaných oblastech hodnotí jako velmi dobré. MR souhlasí se stanovením spádovosti ZŠ dle současné praxe, tj. matričním obvodem. Současně pověřuje ředitele školy, aby v rámci kapacity školy a po předcházející dohodě s rodiči škola přijímala žáky i mimo tento obvod.
- ♦ MR projednala závěry kontroly na úseku matriky, provedené pracovníky OkÚ Hradec Králové. Při kontrole nebyly shledány žádné nedostatky, naopak bylo vysloveno uznání za vzorné vedení agend. Pracovnícím, které na MěÚ zpracovávají tuto agendu, bylo poděkováno za velmi kvalitní a bezchybnou práci.

- ♦ MR jmenovala pí Reichovou Ladislavu do funkce tajemnice komise „Péče o rodinu a dítě“ při MěÚ ve Smiřicích.
- ♦ MR se zabývala stavem pohledávek k 31. 12. 2001. Rozhodla o využití všech možností (s přihlédnutím k výši) k zajištění jejich úhrad. Schválila odepsání pohledávky u ČKD Dukla Praha ve výši 1 767,80 Kč. Protože došlo k reorganizaci podniku, jedná se o nedobytnost.
- ♦ Na úseku školství městská rada:
 - projednala předložený návrh ekonomického odboru na neinvestiční náklady na mateřské škole pro rok 2002–2003 a s přihlédnutím k předpokládané situaci stanovila měsíční příspěvek na 1 dítě ve výši 240,– Kč (stejný jako v roce 2001).
 - projednala a schválila výši neinvestičních nákladů na žáka základní školy za období 9–12/2001 podle podkladů ekonomického odboru ve výši 476,– Kč.
 - schválila proplacení faktury ve výši 25 946,– Kč Obecnímu úřadu v Holohlavech jako úhradu neinvestičních nákladů na děti ze Smiřic navštěvující ZŠ v Holohlavech.
- ♦ MR se po zvýšení dotace od Okresního úřadu v Hradci Králové z původní výše 8 200 tis. Kč na 9 577,9 tis. Kč zabývala úpravou rozpočtu pro rok 2002.
- ♦ MR projednala a schválila smlouvu o dílo s firmou STAVO & SACHS Kukleny na opravu chodníků dle požadavku města.
- ♦ MR se předběžně zabývala provedením předlažby chodníku v ulici Palackého. Rozhodla o etapovém provedení prací z části novou dlažbou zámkovou a zčásti předlážděním stávajícími dlaždicemi. Postup prací bude MR průběžně koordinován.
- ♦ MR schválila na doporučení odboru správního a životního prostředí provedení prořezu stromů na školním hřišti odbornou firmou.
- ♦ MR projednala a schválila předložený výpůjční řád Městské knihovny ve Smiřicích včetně sazeb za poskytované služby.
- ♦ MR projednala současnou situaci v soudním řízení s p. Pavlem Brožem ve věci spojovacího krčku u jeho prodejny. S p. Brožem bude jednáno o uvažovaném využití těchto prostor.
- ♦ MR souhlasí s účastí města ve 4. ročníku soutěže o „Zlatý erb“ – vyhodnocení nejlepších webových stránek.
- ♦ MR projednala po jednání na OkÚ řešení návrhu územního plánu, pokud jde o průmyslovou zónu, další bytovou výstavbu a ekologickou zónu. Závěry tohoto jednání budou obsaženy v současně připravované dokumentaci.
- ♦ MR vzala na vědomí dopis ředitelky DANISCO Cultor Smiřice ing. Valušové ze dne 5. 2. t. r. adresovaný okresní hygieničce ing. Polákové na Okresní hygienické stanici Hradec Králové ve věci nápravných protihlukových opatření. Záležitost bude dále sledována stavebním odborem.
- ♦ MR na základě požadavku starosty obce Holohlavý p. Hlavy souhlasí s poskytnutím technické pomoci pracovníky stavebního odboru při řešení komunikace uvnitř areálu Církve československé husitské.
- ♦ MR schválila objednání digitálního kopírovacího stroje včetně tiskového modulu a příslušenství pro stavební odbor.
- ♦ MR doporučuje MZ výkup pozemků o výměře 2,688 ha v katastrálním území Smiřice za usazovacími nádržemi za bývalým Gigantem, kde se nacházejí ložiska nerostných surovin.
- ♦ MR schválila výsledky výběrového řízení na zakoupení nákladního vozidla od firmy TEROP. Výběrová komise byla jmenovaná ve složení: p. V. Klimeš, p. B. Starý, p. M. Moník, p. F. Malý a p. V. Klůzová.

- ♦ MR se zabývala možností prodeje plynové kotelny na náměstí Míru na sídlišti gen. Govorova. Další jednání povede bytový odbor.
- ♦ MR souhlasí s výměnou plynové kotle v budově zdravotního střediska a souhlasí také s pořízením nového mrazicího zařízení pro mateřskou školu, protože staré je již v havarijním stavu.
- ♦ MR pověřila bytový odbor vypracováním nájemní smlouvy na pronájem místnosti na Zámku pro Alpina Club Smiřice.
- ♦ Městská rada projednala a schválila žádosti o příspěvky:
 - na žádost Hospicu Anežky České v Červeném Kostelci bude poskytnut finanční příspěvek na provoz této organizace i na prováděné rekonstrukce zařízení domova v Žírči v částce 5 000,- Kč.
 - na základě žádosti TJ zrakově postižených ZORA Praha bude poskytnut příspěvek na její činnost ve výši 1 000,- Kč. Zasláný kalendář uhradili členové MR.
 - na konání Abilympiády v Pardubicích bude zaslán příspěvek ve výši 1 000,- Kč.
 - nově vznikající organizaci Svazu důchodců České republiky ve Smiřicích na její začínající činnost bude věnováno 10 tis. Kč.
 - obec Skalice požádala o prominutí poplatku ze vstupného na obecní ples, který se konal v místní Dvoraně – výtěžek plesu je totiž věnován na dětskou onkologii Fakultní nemocnice v Hradci Králové. MR proto rozhodla o prominutí tohoto poplatku a současně schválila poskytnutí příspěvku na tento ples ve výši 1 000,- Kč.

Z jednání městského zastupitelstva 21. března 2002:

- ♦ Na doporučení městské rady MZ projednalo a schválilo návrh konečné úpravy rozpočtu roku 2001 sestaveného ekonomickým odborem 9. 1. 2002. Rozpočet je rozpočtem vyrovnaným v příjmové i výdajové části ve výši 62 432 450,- korun.
- ♦ MZ schválilo změnu rozpočtu města na rok 2002, ke které došlo v souvislosti s naplněním zákona č. 67/2002 Sb. ze dne 11. 2. 2002 o platových požitcích zaměstnanců orgánů státní správy.
- ♦ MZ schválilo na základě doporučení MR prominutí úhrady úroků z prodlení z dluhu p. Jiřího Kleprlíka, bytem Trutnov, Mánesova 369. Na základě jeho žádosti přihlídklo MZ k sociálnímu postavení invalidního důchodce p. Kleprlíka. Pokud by nebyla dlužná částka z úroků promítnuta, byla by pro účely získání finančních prostředků provedena u dlužníka dražba věcí.
- ♦ MZ souhlasí s návrhem, aby město Smiřice odkoupilo od s. p. Státní statek Smiřice pozemky zámecké zahrady o výměře cca 10 850 m² a zámeckého parku o výměře cca 40 000 m².
- ♦ MZ souhlasí s tím, aby v případě možnosti město zakoupilo pozemky v katastrálním území Smiřic, nacházející se za Gigantem a za usazovacími nádržemi. Majitelem pozemku o výměře cca 3 ha je v současné době Pozemkový fond ČR – cena cca 20,- Kč/m². V případě odkoupení pozemku bude upraven rozpočet města.
- ♦ Na základě doporučení Okresního úřadu v Hradci Králové, referátu regionálního rozvoje č. j. RR2/Hu-13102 ze dne 22. 2. 2002 posoudilo MZ návrh na schválení souborného stanoviska ke konceptu územní plánovací dokumentace obce Rodov a připomínek dotčených orgánů státní správy a organizací v textové části uplatněných při jeho projednávání. Vznesené připomínky jsou uvedeny v podkladech zpracovaných odborem správním a životního prostředí ze dne 6. 2. 2002 pod body A až H.

Vybráno z podkladů předaných zastupitelům města.

Co s nebezpečným odpadem?

Svoz nebezpečného odpadu v roce 2002 proběhne 6. dubna a 26. října.

V sobotu 6. dubna dopoledne bude možno zdarma odevzdat zbytky olejů, ředidel, fotochemikálií, postřiků, lepidel, kyselin a louhů. Odpad musí být opatřen nálepkou s označením, o jaký druh odpadu se jedná. Pokud nebude označen, je třeba, aby byl předán osobně přímo obsluze sběrný.

Pojízdné vozidlo firmy RUND Nový Ples bude stát na stanovištích podle následujícího rozvrhu:

Rodov	8:15 hod.
Trotina	8:35 hod.
Zderaz u přejezdu	8:45 hod.
sídlíště u sběrný surovin	8:55 hod.
trafika u Jedličků	9:10 hod.
Gen. Govorova – mateřská škola	9:25 hod.
Základní umělecká škola	9:40 hod.
ulice A. Seligera – u fy SINAK	10:00 hod.

Časy jsou uvedeny orientačně, mírné zpoždění na příjezdu je možné.

Podnikatelé – nevíte co s odpadem??

Podnikatelé mohou využívat možnosti svozu separovaného sběru – jedná se o kontejnery např. se sklem, plastem, papírem... Tato možnost se týká i obchodníků a provozovatelů restauračních zařízení. K tomu je třeba uzavřít s Městským úřadem ve Smiřicích písemnou smlouvu. Tento postup je zvolen na základě nového zákona o odpadech č. 185/2002, § 17, odst. 5.

Marcela Mráková
odbor správní a životního prostředí

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Zastupitelstvo obce schválilo v lednu rozpočet obce na rok 2002. Rozpočet předpokládá příjmy obce ve výši 4 439 000,- Kč, výdaje ve výši 4 494 000,- Kč. Rozdíl mezi příjmy a výdaji bude uhrazen z rezerv vytvořených v roce 2000 a v roce 2001.

Rozpočet je ovlivněn záměrem obce zainvestovat území U Jordánu (mezi potokem Jordán a Jabloňovou ulicí). Na výstavbu komunikace a inženýrských sítí je v rozpočtu počítáno částkou 1,8 mil. korun. Tato částka je poměrnou částí celkových nákladů, stanovená poměrem k vlastnictví zainvestovávaných pozemků. Zahájení prací se předpokládá ve druhé polovině letošního roku a dokončení v příštím roce.

Havárie části hřbitovní zdi v délce 30 m přišla mimo plán. Protože zeď byla vystavěna v roce 1824, mají památkáři požadavek, aby oprava byla provedena z odpovídajícího materiálu a aby bylo zachováno její původní řádkování. K opravě zdi byly vyzvány tři stavební firmy, které měly dát na tuto práci cenové požadavky. Každá firma podala dvě cenové nabídky dle použitého pískovcového materiálu. Požadované ceny se pohybují od 279 tisíc korun do 688 tisíc korun (jedna z nich nabízí novou zeď dokonce za 822.161,- Kč). Tato skutečnost nás bude nutit přijmout úsporná opatření.

Několik slov k rozpočtu minulého roku.

Rozpočet v příjmové části byl splněn na 102 %	příjmy činily 4 731 710,- Kč
Výdajová část rozpočtu byla splněna na 101,9 %	výdaje činily 4 728 140,- Kč.

Konečný verdikt o stavu hospodaření obce vynesou kontrolní orgány referátu financí Okresního úřadu Hradec Králové, které provedou v dubnu t. r. audit.

Tak jako každoročně je možno v průběhu měsíce dubna ukládat větve a dřevo z prořezu stromů na hranici U Kříže. Je vyloučeno však na toto místo odkládat odpadky a jiné materiály, které není možno likvidovat z důvodů ochrany ovzduší pálením. Tyto odpady patří na skládku firmy RUND, která vám zajistí i jejich odvoz.

Hlava Miroslav, starosta Holohlav

Poděkování do Holohlav

Naše pohřební služba Daniel Voňka byla pověřena rodinou Schulzových, abychom uveřejnili poděkování za jejich rodinu všem, kteří se přišli dne 7. ledna 2002 rozloučit s panem Leo Mannem z Holohlav.

Děkuji panu starostovi Hlavovi za jeho starost o pana Leo Manna za jeho života, za obstarání posledního rozloučení s ním a za všechno s tím spojené. Děkuji paní faráře Nepilé za pěknou řeč při rozloučení, paní Juričkové za hudbu a zpěv a pohřební službě Daniela Voňky za celý průběh rozloučení a výzdobu.

sestra Luise Schulz s manželem

Co nás ve Smiřicích letos čeká

❖ Smiřice letos s rozpočtem ve výši 38 milionů

V rozpočtu na rok 2002 je vyčleněna částka ve výši 1,7 miliónu korun. Tyto peníze budou věnovány na dokončovací práce v kostele, aby mohlo dojít k jeho otevření pro veřejnost. Lze jen doufat, že i stát (vláda – ministerstvo kultury) přispěje – snad si uvědomí, že tato národní kulturní památka bude po dokončení restaurátorských prací chloubou města, regionu, ale i České republiky. Podle výše dotace se bude řídit rozsah dokončovacích prací.

V rozpočtu města je patřičně pamatováno i na zlepšování životního prostředí – 1,8 miliónu korun bude věnováno na údržbu i další výsadbu zeleně.

Město věnuje v tomto roce pozornost i bytovému fondu – počítá se s opravami střech a fasád.

❖ **Chodníky budou opět rozkopané**

Ke konci loňského roku proběhla v hlavní – Palackého ulici – rekonstrukce pouličního osvětlení. Nejvíce bylo nutné vyměnit přírodní zemní kabely. Proto musel být rozkopán chodník. Byl sice zadlážděn, ale už několikátá předlažba způsobila, že mnoho dlaždic je popraskaných a chodník je na mnoha místech poměrně hodně křivý. Proto se rozhodlo vedení města věnovat pozornost předláždění těchto chodníků i úpravě dalších komunikací.

❖ **Smiřice přece jen budou mít svůj prapor**

Tímto problémem se již na konci minulého roku zabývala rada města i městské zastupitelstvo. Zastupitelstvo dalo souhlas k objednavce vypracování návrhu na prapor Smiřic.

Prapor v zásadě vychází z podoby městského znaku. Na smiřickém znaku je znázorněna řeka Labe modrou barvou, most je znázorněn zlatou barvou a ve stříbrném poli jsou zelené jetelové lístky. Z toho lze odvozovat, že tyto 4 barvy budou i na praporu – zlatá z erbu bude pochopitelně na praporu žlutá a stříbrná bude na praporu bílá.

Podobu praporu musí navrhnout odborník, který musí mít příslušné znalosti z oboru heraldiky.

Už padla otázka, k čemu bude městský prapor dobrý. Sportovci už o něj projeví zájem a chtěli si ho dokonce sami navrhnout. I oni však musí počkat na oficiální podobu praporu!

❖ **Vrátí se zvony**

Když bylo ve Zpravodaji psáno o kostele, byly zde vyjmenovány zvony, které byly původně zavěšeny ve věži – byly tři:

- zvon s reliéfem Madony na měsíci a s andělky kolem, výška zvonu 38 cm a průměr 54 cm. Zvon byl opatřen nápisem **GLORIA IN EXCELSIS DEO ET TERRA PAX HOMINIBVS BONEE VOLVNTATIS 1755**. Zvon byl zabaven pro válečné účely.
- malý zvon zvaný Poledník. Byl vysoký pouze 28 cm a jeho průměr měřil 35 cm. Byl hladký a opatřen nápisem: vecerni ... elizka ... z upy ... diranie z lissi lita... zřejmě také zabaven pro válečné účely.
- zvon z roku 1519 pochází z kostela sv. Jiljí z rozbořené vesnice Ples – na místě současného Josefova. Tento zvon na věži zůstal a bylo o něm podrobně psáno ve Zpravodaji č. 3 v roce 1999.

Pro válečné účely bylo zabaveno ve Smiřicích i v Rodově 8 zvonů (zvonků) ze zvoniček na návších a ze hřbitovů.

Město se rozhodlo požádat o finanční náhradu za tyto zvony švýcarskou Mezinárodní organizací pro migraci. Výše škody bude zjištěna odborníky – nebudou mít těžký úkol, protože o zvonech je dostatek písemných popisů i fotografií. Pokud budou za zvony získány nějaké prostředky, město podle starosty Jiřího Heřmana nechá odlít jiné zvony (pokud možno kopie původních) a vrátit je na původní místa.

❖ **Volby**

Volte každý sám podle svého vlastního přesvědčení, ale přesto – než dáte svůj hlas, dobře si své rozhodnutí rozmyslete – volíme na další čtyři roky. V době voleb nesaďte doma a přijďte i vy vložit do urny svůj hlas – pokud tak neučiníte, zbytečně se pak zlobíte, že „ti nahoře“ zas něco špatně rozhodli. Volíte totiž i tím, že se k volbám nedostavíte – váš hlas (nehlas) získají

vaším přičiněním třeba právě ti, které byste vůbec nechtěli volit! Jak jsme volili ve Smiřicích, se dozvíte v dalším čísle Zpravodaje.

Smiřická národní památka – zámecký kostel – znovu otevřen už v květnu

Zámecký kostel Zjevení Páně ve Smiřicích (častěji uváděný jako kostel Tří králů), od roku 1996 prohlášený za národní kulturní památku, je kvůli rekonstrukci už dlouhou dobu očím veřejnosti skryt. Smiřice by se mohly stát v budoucnu vyhledávaným střediskem cestovního ruchu. Letos totiž už bude kostel konečně po dlouhých (téměř 30) letech rekonstrukce veřejnosti zpřístupněn. Mělo by se tak stát již v květnu.

Práce na barokní budově se skvělou výzdobou, jež je součástí zámeckého areálu, byly zahájeny už v 70. letech minulého století, kdy se hledala příčina vzniku trhlin v obvodovém zdivu. Po dlouhém pátrání se přišlo na to, že problémy pramení z neodborných zásahů do krovů, kterými došlo k narušení statiky významné vrcholně barokní památky. Koncem sedmdesátých a počátkem osmdesátých let se proto rekonstrukční práce soustředily na krovy a střechu, později úřady rozhodly o celkové rekonstrukci objektu včetně provedení restaurátorských prací.

Na kostele jsou v současnosti podle vedoucího stavebního odboru smiřického městského úřadu Václava Klimeše dokončeny veškeré stavební úpravy a nyní se pozornost soustřeďuje na restaurátorské práce lavic, kazatelny, oltáře i varhan.

V přízemí sousední budovy – tzv. důchodu – zbývá dokončit stavební práce, elektroinstalaci a vybavit interiér alespoň základním nábytkem. Město zde počítá s umístěním vchodu s pokladnou, sociálním zařízením, výstavními prostory a bufetem.

Vlastní kostel je postaven na přelomu 17. a 18. století; jeho autorství je přisuzováno Kryštofu Dientzenhoferovi (1655–1722). Jsou i oponenti, kteří autorství přisuzují Janu Blažejí Santinimu-Aichelovi (1677–1723). Smiřický kostel je známý výzdobou od špičkových tvůrců, například oltářním obrazem Klanění tří králů od Petra Brandla (1668–1735). Autorství oltářních soch v nadživotní velikosti – sv. Jáchyma a sv. Anny (rodičů P. Marie) – patří dalšímu baroknímu umělci Jiřímu Františkovi Pacákovi (1670–1742). Pacák byl umělec, který pracoval v pískovci i ve dřevě a realistickým přístupem se dobíral k charakteristickým výrazům svých děl, což dokázal i u zmíněných soch. Obě sochy pak velmi vhodně doplňují oltářní obraz Petra Brandla. Osmiboká klenba je vyzdobena freskami Jana Jakuba Steinfelse. V kostele budeme moci obdivovat i další díla barokního umění.

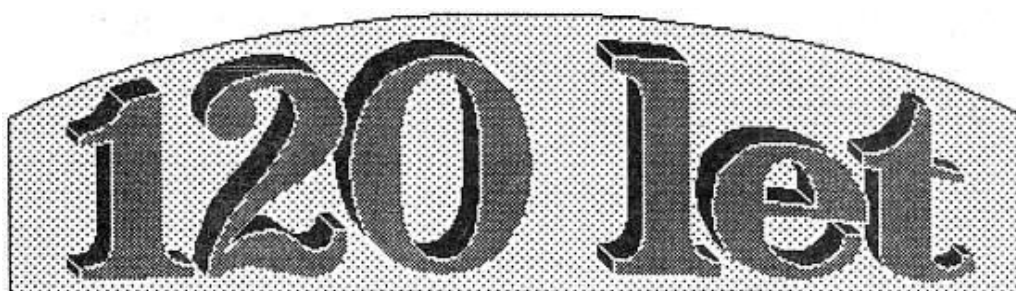
U tohoto kostela se jedná o závažný vývojový článek při formování vrcholného baroka. Složitý konkávně-konvexně zprohýbaný půdorys kostela má tvar mírně protáhlého oktogonu (osmiúhelníka). Většina chrámů bývala orientována k východu – určitou zvláštností kostela ve Smiřicích je to, že je orientován k severu. Poměrně krátká doba výstavby chrámu přinesla ojedinělý, kompaktní, slohově jednotný interiér, který je korunován v klenbě osmicípou hvězdou. Tuto skutečnost si můžeme vykládat buď jako znak Šternberků, nebo jako betlémskou hvězdu.

Podle představitelů města by se Smiřice mohly po zpřístupnění kostela stát významným místem cestovního ruchu s možností hvězdicových výletů do okolí. Díky vynikající akustice bude využíván jako koncertní sál a především se počítá s prohlídkami.

Roky trvající postupná rekonstrukce není náročná pouze technicky, ale především finančně. Od roku 1976 do konce loňského roku město do rekonstrukce kostela investovalo už zhruba 25 miliónů Kč, stát pouze šest miliónů...

Vážení čtenáři, všimněte si, že při psaní o zdejším chrámu, používám – na rozdíl od všech ostatních – označení kostel. Těžko budu někoho přemlouvat, ale myslím si – jsem přesvědčen, že pravdu mám já. Až navštívíte kostel, pak nad kruchtou si budete moci prohlédnout v kartuši latinský nápis: „... HEAC ECCLESIA DICCAT EST...“, což česky znamená „... tento **kostel** je věnován...“. Ani zde bychom snad neměli měnit dějiny podle svého. Vždyť i velký znalec smiřických dějin Josef Zeman ve svém díle „Z pamětí Smiřic n. L.“ píše také o kostele!

(mv)

Sboru dobrovolných hasičů ve Smiřicích

Velmi často se dočteme v novinách a velmi často vidíme záběry v televizi o zásazích profesionálních i dobrovolných hasičských sborů při požárech, silničních haváriích, při povodních a jiných živelních pohromách. Při těchto akcích dochází k úrazům, a někdy i k tomu nejhoršímu, ke ztrátám na lidských životech. Jako příklad lze uvést smrt dvou hasičů při požáru kasina v Brně 8. ledna letošního roku, když se snažili zachránit zaměstnance podniku.

I přes náročnost a nebezpečnost činnosti hasičů má prakticky každé město a skoro i každá vesnice svůj dobrovolný hasičský sbor. Své hasiče mají i Smiřice. Sbor dobrovolných hasičů u nás vznikl již před 120 lety a můžeme být hrdi na to, že za celou tu dobu nedošlo k přerušení jeho činnosti.

22. června 1882 se sešli pánové: Josef Valášek, Petr Pavel Skořepa, Josef Hojný, Bedřich Bartošek, Vincenc Nievelt, Josef Lefnar a Jan Kučera na ustavující schůzi hasičského spolku a jeho činnost byla tímto zahájena. Tato událost je zachycena ve vzorně vedené a krasopisně psané kronice.

Jedním z prvních kroků nového výboru bylo vyhlášení sbírky na získání finančních prostředků na potřebné

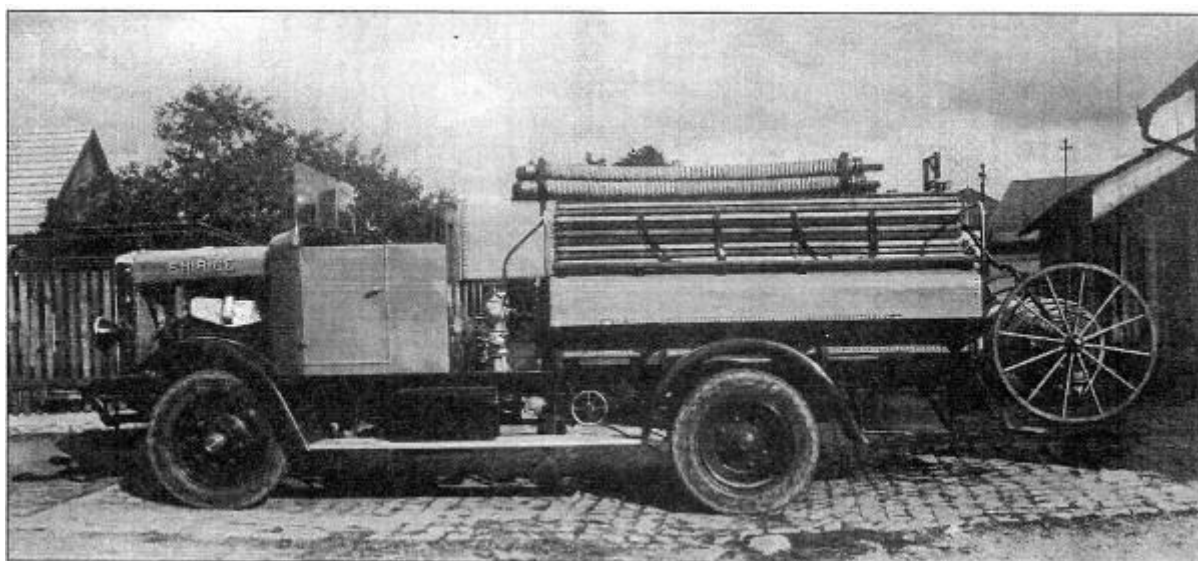
*Sbor dobrovolných
hasičů ve Smiřicích
založen dne 22. června 1882*

vyzbrojení sboru. Sbírka vynesla 118 zlatých. Z protokolů výborových schůzí je možno vyčíst, že nejbohatší občané města majitel lihovaru p. Malburg a ředitel cukrovaru p. Klein slíbili finanční, ale i morální podporu spolku.

Být hasičem bylo v té době velmi ceněno a obyvatelé si všech členů hasičského spolku velmi vážili. Proto se řemeslníci i menší podnikatelé ochotně hlásili do sboru. Pokud někteří nepatřili mezi aktivní členy, pak byli alespoň členy přispívajícími. Nejlépe to poznáme ze zápisu 1. valné hromady, kde je napsáno: „byl sestaven seznam činných údů spolku na celkem 74 mužů“.

Snímek z roku 1910 zachycuje smiřické hasiče při sjezdu roku 1910 před budovou Hasičského domu (nynější Hasičské zbrojnice). V této budově byla uschována hasičská technika – tehdy to byla hasičská stříkačka na parní pohon. Na snímku je vidět uvedená stříkačka i tehdejší výstroj hasičů.

Kropicí auto – stříkačka, kterou hasičům věnovala Smiřická spořitelna při příležitosti 50 let trvání Sboru dobrovolných hasičů ve Smiřicích.

Postupně se sbor vybavoval hasičskou technikou, vyměňovali se členové sboru. Po 50 letech činnosti měli již hasiči ve své výzbroji parní stříkačku, kropicí auto – stříkačku, 2 ruční stříkačky, rekvizitní vůz, 3 dvoukolové navijáky a 550 metrů hadic. Uvedené kropicí auto – stříkačku – obdržel hasičský sbor darem od místní Smiřické spořitelny při příležitosti 50. výročí sboru. Bylo to v roce 1932, kdy už měl sbor 85 členů – o tak silné členské základně se nám v současné době může jenom zdát.

Během dalších let se sbor neustále vyvíjel a zkvalitňovala se technika. Sborem prošlo a pracovalo v něm mnoho dobrých lidí, což nejlépe dokumentují staré diplomy a ocenění. Některé z nich jsou zarámovány a jsou jimi vyzdobeny stěny naší klubovny. Sbor přestál i těžké období II. světové války.

V roce 1982 – tedy 100 let od založení – měl smiřický hasičský sbor 48 členů. Při tomto výročí obdržel sbor pro svou činnost nové cisternové auto ŠKODA 706, starší speciální vozidlo AVIA 30 a dále stříkačku PS112. Samozřejmě, že neuvádíme veškerá vozidla a techniku, kterou za dobu trvání smiřický hasičský sbor používal. Byl by to totiž seznam dlouhý a pravděpodobně i nudný.

Jak jste se mohli z našeho krátkého historického přehledu přesvědčit, našlo se vždy dost ochotných lidí pracovat pro město a vlastně i pro občany v hasičském sboru. V současné době již nemáme tolik členů, jako tomu bylo v minulosti. Přesto je náš sbor velmi aktivní a zúčastňoval se mnoha akcí při požárech, povodních, při silničních nehodách i ostatních haváriích.

V současnosti máme 24 aktivních členů, přičemž máme radost z jejich nízkého věkového průměru, protože většina našich hasičů je mladších než 30 let.

Sbor dobrovolných hasičů ve Smiřicích se může pochlubit historickou ruční stříkačkou, která pochází z roku 1885. Asi před šesti roky jsme ji dali do pořádku a od té doby je stále funkční. Prakticky vše je na ní originální – od proudnic až po hadice. Právě s těmi hadicemi vyvstává do budoucnosti problém. Textilie – jak známo – nevydrží věčně a my nevíme, zda se ještě něco takového vyrábí. Loni vyšla odborná publikace o historii koněspřežných stříkaček. Naše „Máňa“ – tak jsme důvěrně pokřtili naši historickou krasavici – je v uvedené publikaci zařazena. Při příležitosti oslav hasičských sborů v Litoměřicích proběhly křtiny této knihy o historických stříkačkách. Na oslavu byli pozváni i smiřičtí hasiči a této akce se zúčastnili. Pro informaci čtenářů můžeme ještě dodat, že sbor má ještě jednu historickou stříkačku z roku 1932 – výrobek firmy MARA.

V současnosti má Sbor dobrovolných hasičů pro zásahy k dispozici velký cisternový automobil TATRA 148 CAS 32 a automobil AVIA 30 DVS 12.

V posledních letech dochází k postupné rekonstrukci hasičské zbrojnice. Některé práce si členové sboru provádějí sami a některé byly zadány. Mezi nejvýznamnějšími úpravami lze uvést:

- výměna vrat garáže – tato úprava byla nutná, protože cisternové auto TATRA je vyšší než dřívější LIAZ
- nové sociální zařízení
- oprava šatny
- v roce 2001 byla kompletně opravena střecha nad celým objektem.

V současném vedení Sboru dobrovolných hasičů ve Smiřicích jsou pánové: Václav Kubín – starosta obce hasičské, Jiří Suchý – velitel, Josef Kožíšek, Vladimír Klimeš, Radek Charousek a Milan Šťastný. Na doplnění je třeba uvést, že hlavním velitelem hasičů v místě je z titulu své funkce starosta města – v současné době pan Jiří Heřman. Je nutno dodat, že na činnosti sboru se podílejí prakticky všichni jeho členové.

Smiřické občany bychom chtěli předběžně seznámit s tím, že při příležitosti 120. výročí založení hasičského sboru ve Smiřicích budou 21. června tohoto roku v okolí základní školy předvedeny ukázky staré i nové hasičské techniky.

Za SDH Smiřice Vladimír Klimeš

Smiřický hrnec

Smiřický hrnec se letos (ještě) konat bude – bude se konat v červnu.
Co však není vůbec jisté? Zda bude pěkné počasí!

Skončila letošní bohatá plesová sezóna

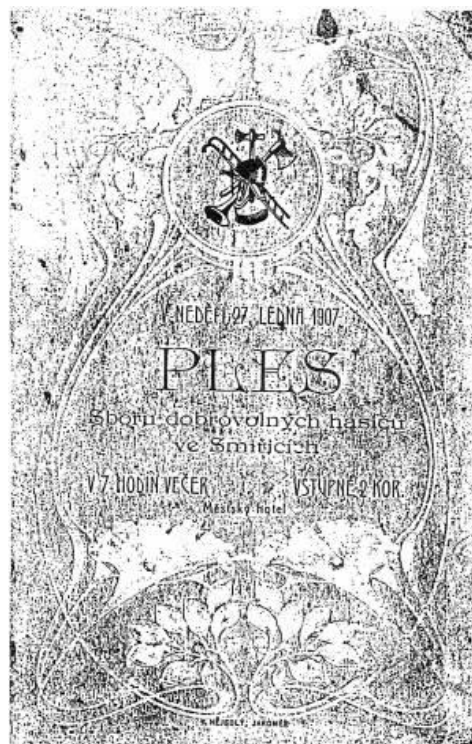
Po Novém roce nastává doba plesů. Je to v období, které bývá nazýváno dobou masopustní – masopustem. Je to doba spojovaná s veselím i s obdobím, kdy na vesnicích přišlo o život hodně vykrmených pašáků.

Kdy vlastně masopust začíná? 6. ledna je dnem Tří králů a tímto dnem končí vánoční období – ale také začíná období masopustu a také doba plesů – chcete-li pak období bálů. Začátek masopustu je tedy, když vlastně končí vánoční období.

Letošní plesová sezóna byla ve Smiřicích poměrně bohatá. Vždyť ve Dvoraně bylo 10 plesů. Bylo tomu tak proto, že v krásně restaurované Dvoraně polovina těchto plesů byla uspořádána „hosty“ z okolí.

Pan ing. Kupka mi zapůjčil 11 pozvánek na plesy. Pozoruhodné na těchto pozvánkách je hlavně jejich stáří – pocházejí totiž z přelomu 19. a 20. století – některé jsou tudíž i starší než 100 let. Na ples do Městského hostince zval občany Svaz dobrovolných hasičů, na ples v Městském hostinci I. živnostnické společenstvo, na ples v Městském hostinci společenstvo živnostnických pomocníků, na ples v hostinci pana Pácalta železniční zřízení, na ples v hostinci Na kopečku zvali také smiřičtí kočové. 25. ledna 1908 se uskutečnil v hospodě Na kopečku Všedelnický ples. Kromě plesů uspořádala TJ Sokol Smiřice v sále hotelu Andrejsek „Věneček“. O 14 dnů později uspořádala „Věneček“ pěvecko-ochotnická jednota Hanka.

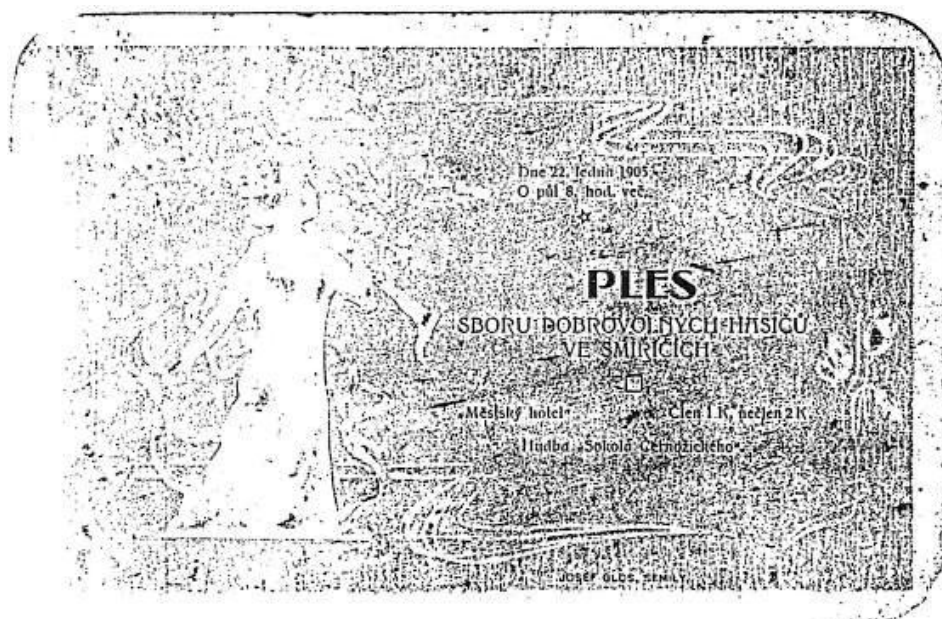
Všechny uvedené pozvánky byly vytištěny na kartonu, většinou vyzdobeny plasticky i barevně. Mohla by vás zaujmout cena vstupného – ta se pohybovala od 1 koruny 20 haléřů do 2 korun. V některých

případech bylo pro členy vstupné nižší než pro ostatní hosty. Nejčastěji hrávala hudba Sokola z Černožic, ale také hudba p. Macháčka, i hudba z Jaroměře.

Výnos plesů byl využit různě. Hasiči výtěžkem plesu obohatili sborovou pokladnu, železničáři věnovali výnos plesu sirotkům a vdovám, živnostnické společenstvo věnovalo čistý výnos „obecné kuchyni Mautnerově“, živnostníci pomocníci věnovali výnos ve prospěch spolkové knihovny.

Protože naši hasiči slaví letos 120. výročí svého vzniku, byly jako ukázky pozvánek použity ty, které zvaly na hasičské plesy.

Zatímco začátek masopustu je pevně zakotven na 6. ledna, s ukončením masopustního období je to složitější. Souvisí totiž s datem Velikonoc. Velikonoce jsou totiž pohyblivými svátky a jejich datum je odvozeno od pohybu Měsíce. Velikonoce jsou vždy po prvním jarním úplňku a mohou proto být v období od 22. března až do 25. dubna. Letos jsou Velikonoce přibližně v polovině tohoto rozmezí.

Čím vlastně Velikonoce jsou? Především jsou největším křesťanským svátkem, jenž připomíná samu podstatu tohoto náboženství. Slaví se na počátku jara, trvají několik dní a jsou spojeny s památkou umučení a vzkříšení Ježíše Krista.

Jak plesy souvisejí s Velikonocemi? Masopust končí *Popeleční středou* a mělo by skončit období nevázaného veselí – měla by skončit i plesová sezóna – letos masopust skončil podle církevního kalendáře již 13. února. Někde se dodržuje zvyk, že masopust je zakončován bujarým veselím a maškarním průvodem. Šestinedělní půst končí nedělí velikonoční.

Popeleční středa dostala svůj název od popela ze spálených ratolestí a květů (nejčastěji to bývaly „kočičky“ z jív) posvěcených na *Květnou neděli* předcházejícího roku (posvěcené snítky se dávaly na půdě za trámy, aby do stavení neuhodil blesk) – hospodáři sypali popel do polí, aby jim zaručil dobrou úrodu. Právě Popeleční středou zahajovala duchovní příprava na Velikonoce.

První postní neděle byla nazývána *Pučálka*, někde také *Pytlová*, či *Liščí*. Její název je odvozen od pokrmu pučálka, což je předem naklíčený hrách, osmažený na pánvi, sypaný pepřem, někde polévaný medem.

Druhou nedělí byla neděle *Černá*. Černou nedělí se nazývala podle černého oděvu žen, jímž se připomínalo ukřižování Krista. Druhá postní neděle byla dnem, kdy se uklízelo, smýčilo a bílilo.

Třetí neděle byla *Kýchavá*. Pověry jsou sice jen pověry, ale říkalo se, že kdo si v tuto neděli třikrát za sebou kýchne, bude zdrav po celý rok. Zřejmě zde vzniklo pozdravení Pozdrav pán Bůh.

Čtvrtá neděle byla *Družebná*. V tento den se scházeli chlapci a dívky ke společnému posezení a každý přinesl nějakou svačinu, kterou pak společně snědli. Pekly se koláče s některým mazáním.

Pátá neděle byla *Smrtná*. U tento den se vynášela smrtka ze vsi (jako symbol umírající zimy) a přinášelo se léto. Smrtka – Morana – Mařena – jsou slovanské názvy po bohyni smrti a zimy. Nejčastěji byla zhotovena ze slámy, která se upevnila na dřevěný kříž a ustrojila se do ženských šatů. V některých krajích měla Morana ještě vlasy z koudele, namalovaný obličej a na hlavě šátek. Morana byla pak připevněna na vysokou tyč a v čele průvodu vynesena za popěveků za ves, kde byla podle zvyku v tom kterém kraji vhozena oblečená či svlečená do vody, jinde spálena.

Poslední ze šesti nedělí před velikonocemi byla *neděle Květná*. Tato neděle byla vyhrazena pro svěcení kočiček, vrbových proutků a beranů i postních jídel. Svěcené kočičky byly ve světnicích zasunovány za obrázky malované na skle, aby uchránily stavení před bleskem a přinášely štěstí. „Květná“ neděle dostala název také podle květů a ratolestí, kterými lidé vítali Krista při jeho příjezdu.

Týden před Velikonocemi se nazývá pašijový a některé dny mají poetické názvy.

- **Modré pondělí, šedivé úterý**
Obyčejné všední dny, kdy hospodyně měla plné ruce práce s předsvátečním úklidem.
- **Škaredá středa**
Jmenuje se podle toho, že se Jidáš škaredil na Krista a zradil ho. Proto se tento den nemá nikdo na nikoho škaredit, jinak se bude škaredit po všechny dny v roce.
- **Zelený čtvrtek**
Jím vlastně začínají velikonoční svátky. Název je pravděpodobně odvozen od zeleného roucha, jež se toho dne používalo při bohoslužbách a od stravy, která se má tento den jíst – špenát, zelí, aby byl člověk po celý rok zdravý.

O Zeleném čtvrtku umlkají na znamení smutku (Jidáš zradil Ježíše) zvony a odlétají do Říma. Jejich volání nahrazují řehtačky, s nimiž chlapci chodí po dědinách. Ten den se také peče obřadní pečivo – jidáše.

- **Velký pátek**

Lidé se před východem slunce omývali u potoků studenou vodou, aby si pojistili na celý rok dobré zdraví. Nesmělo se hýbat s půdou, aby dobře rodila, a půjčovat cokoli z hospodářství, aby nedošlo k očarování půjčených předmětů. Na Velký pátek se také otevírají poklady, ale jen po dobu, kdy se v kostele zpívají pašije.

- **Bílá sobota**

Den vzkříšení (Kristus vstal z mrtvých), jež je zvěstováno opětným vyzváněním zvonů, které se vrátily z Říma. Tento den dostal jméno pravděpodobně od bílého roucha lidí, kteří přijímali první křest. Světí se oheň, jehož popel ochrání hospodářství od různých neštěstí.

- **Neděle velikonoční**

je dnem hodů, odtud také název Hod velikonoční, kdy se světí mazance, beránci, vejce a víno.

- **Pondělí velikonoční**

Také nazýváno Červené pondělí – má název podle původní barvy vajec – červené, jako symbolu zářícího slunce, které zvítězilo nad dlouhou zimou. Vejce zároveň symbolizují nový život. Chlapci ten den šlehají pomlázkou ženy a dívky, aby byly po celý příští rok ohebné a pružné, za což bývají odměněni malovanými kraslicemi.

Smiřičtí důchodci mají svou organizaci

20. února 2002 se v přísálí Dvorany sešli v hojném počtu (64 účastníků) důchodci ze Smiřic, kteří projevili zájem o nově vznikající místní organizaci Svazu důchodců ČR ve Smiřicích. Zástupce okresní organizace seznámil přítomné s náplní práce svazu důchodců, který pro své členy zajišťuje zájezdy do divadel se slevami, setkání, plesy, výlety, vycházky a výlety do přírody. V rámci republiky Svaz důchodců ČR vyjednává s vládou a jinými příslušnými orgány o spoluúčasti při léčení, o valorizaci důchodů, o slevách v hromadných dopravních prostředcích apod. Všichni přítomní na tomto setkání obdrželi stanovy svazu důchodců.

Potom bylo přistoupeno k volbě výboru místní organizace. Aklamací a jednohlasně byli zvoleni: pí Kučírková Vlasta (předsedkyně a zároveň zástupkyně v okresním výboru), pí Špryňarová Věra a p. Kopáč Vladimír (kulturní činnost – divadla, besedy...), p. Balák Bohuslav (pokladník), p. Opletal Vladislav (autobusové zájezdy). Do dozorčí a revizní komise byly zvoleny: pí Heřmanová Jana, pí Knapová Eva a pí Kutilová Věra. Důvěrníci pro Holohlavy je pí Věbrová Stanislava, pro Černožice pí Šupíková Vlasta, pro Hubíles p. Kučera Josef a pro Sendražice, Račice a Trotinu p. Dančuk Jaroslav.

Městský úřad věnoval důchodcům na organizační záležitosti 10.000,- Kč.

Další zájemci o členství v nově vzniklé organizaci důchodců mohou podat přihlášku společně s poplatkem 45,- Kč v prodejně textilu IRTEX.

Zájezdová činnost v I. pololetí roku 2002

30. 3. Zájezd do Prahy

- prohlídka Národního technického muzea
- prohlídka velkoobchodu v Praze – Černý most

24. 4. Nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj

25. 5. Zájezd do Liberce

- návštěva botanické zahrady
- návštěva zoologické zahrady
- prohlídka města

22. 6. Zájezd do Prahy

- prohlídka zámku Trója (Pozn.: Tento zámek dal postavit Jan Vojtěch ze Šternberka, který byl ve Smiřicích poručíkem mladého majitele Jana Josefa ze Šternberka a mladičké Marie Terezie ze Šternberka a byl také duchovním „otcem“ výstavby smiřického kostela)
- návštěva botanické zahrady
- zastávka v poděbradských lázních a jejich prohlídka

Kulturní činnost Svazu důchodců ČR

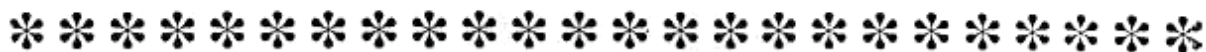
bude v 1. pololetí roku 2002 zaměřena:

- na přednáškovou činnost v Městském kulturním středisku ve Dvoraně
- na návštěvy kulturních zařízení a divadel v blízkém okolí – v Hradci Králové, Pardubicích, Jaroměři a Hronově.

Plán jednotlivých akcí bude zpracován do konce března. Zájemci o pořádané akce se mohou s podrobnostmi seznámit na nástěnce, která je umístěna vedle rodinného domku p. Vladislava Opletala. Informace budou také hlášeny v místním rozhlase. Členové výboru mají povinnost seznamovat vás s informacemi o akcích. Informace o práci nově vzniklé organizace důchodců i o jejích akcích najdete čtvrtletně i ve smiřickém Zpravodaji. Přihlášky i s úhradami podávejte také v prodejně textilu IRTEX.

Za výbor SDČR Smiřice Vladislav Opletal

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti ze Smiřic a Rodova

narozené v období od prosince 2001 do února 2002:

prosinec 2001

Diana Pířáková
Milan Rozdolský
Alžběta Medková

leden 2002

Veronika Tomíková

únor 2002

Vojtěch Tesař
Vojtěch Hovad

Údaje ve společenské kronice mohou být uváděny až tehdy, když přijde z Okresního úřadu v Hradci Králové hlášení změn. Hlášení přichází často opožděně. S ohledem na ochranu osobních dat nelze uvádět další podrobnosti.

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu

ve Smiřicích od prosince 2001 do února 2002:

Se snoubenci z Matričního obvodu Smiřice byly celkem uzavřeny 3 sňatky – jeden v prosinci 2001, druhý v lednu 2002 a třetí v únoru 2002. Překvapivé by mohlo být, že ve Smiřicích v den s magickým datem **2. 2. 2002** byla pouze jedna svatba.

BLAHOPŘEJEME

jubilantům ze Smiřic a Rodova,

kteří se v uplynulém období dožili významných životních jubileí:

prosinec 2001

Bittnerová Růžena
Kubíková Božena
Kolín Václav

leden 2002

Knittelová Marie
Šmejdivá Ludmila

únor 2002

Laburdová Miluška
Černá Věra

K blíže neurčeným – ale významným – narozeninám přejeme uvedeným spoluobčanům vše nejlepší a do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

ve Smiřicích a v Rodově

v období od listopadu 2001 do ledna 2002:

Jiráň Václav	rok narození: 1930	zemřeli: 13. 11. 2001
Karpíšková Anna	1916	22. 11. 2001
Hýková Štefania	1914	16. 12. 2001
Bílková Růžena	1925	2. 1. 2002
Koudelková Marie	1913	2. 1. 2002

Vír Josef	1927	2. 1. 2002
Novotný Jan	1918	10. 1. 2002
Holubová Hedvika	1912	23. 1. 2002

Stanislava Klimešová
matrikářka

* * * * *

Jubileum Petra Zahálky (29. 6. 1902 – 7. 2. 1987)

Na stránkách Zpravodaje jste se mohli dočíst o osobnostech, které pocházely ze Smiřic, Rodova a nebo z blízkého okolí a patřily k těm, které si rozhodně zasloužily naši vzpomínku. V poslední době to byl ze žijících Milan Knobloch, ze zemřelých Eduard Karel, Otokar Jedlička a Petr Pavel Skořepa. Nebylo by správné nevzpomenout dalšího jubilea – 100. výročí narození dlouholetého smiřického učitele Petra Zahálky.

Petr Zahálka se narodil 29. června 1902 v Hradci Králové – Kuklenách. Po studiu na tehdejší učitelském ústavu v Hradci Králové krátce působil na školách v Hořiněvsi, Chotěborkách, Zvoli a Novém Hrádku. Na tehdejší měšťanskou školu (v současné době 2. stupeň ZŠ) ve Smiřicích nastoupil 1. září 1924. Smiřicím a smiřické škole zůstal věrný a vyučoval zde až do svého odchodu do důchodu.

Na škole vyučoval zejména češtinu, dějepis, němčinu a tělesnou výchovu. Mimo tyto předměty velmi úspěšně vyučoval i hudební výchovu. Vřelý vztah k hudbě ho přivedl k založení dětského pěveckého sboru. Byl to soubor skutečně úctyhodný, když si představíme, že měl až 140 členů. Tento pěvecký sbor obohacoval významně kulturní život školy i celého města. Památné bylo zorganizování oslav výročí Bedřicha Smetany v roce 1944 (tedy ještě v době II. světové války), při kterém zpěváci vystoupili v národních krojích. Toto vystoupení se stalo v době vrcholící nacistické okupace národní manifestací všech zúčastněných ze širokého okolí. I v poválečných letech získal pěvecký sbor pod vedením pana učitele Zahálky četná ocenění v pěveckých soutěžích.

Pan učitel Petr Zahálka byl od 30. do 70. let nyní již minulého století velmi úspěšným městským kronikářem. Jím ručně psaná kronika byla po obsahové i formální stránce několikrát vyhodnocena jako vzorná a příkladná. O historii města vedl s mládeží i s dospělými občany četné besedy nad kronikou a účastníci mohli oceňovat jeho dokonalou znalost smiřické historie.

Kromě besed nad městskou kronikou organizoval ve Smiřicích mnohé koncerty, přednášky a další vzdělávací akce.

Velmi obsáhlá byla také jeho činnost v dobrovolné tělovýchově, zejména v sokolské obci. V místní jednotě nejen sám cvičil, ale působil i jako vzdělavatel. Tím byl i v někdejší 11. okrsku sokolské župy Podkrkonošské Jiráskovy a po osvobození v roce 1945 v celé župě.

I když všechno jeho dosud vyjmenované působení lze považovat za velmi iniciativní a hodnotné, je nutno uvést, že jeho největší životní láskou bylo loutkové divadlo. Hned po příchodu do Smiřic začal sestavovat soubor příznivců loutkového divadla. Nejdříve to byl soubor ve škole a později při místní sokolské jednotě.

První představení loutkového divadla pod jeho vedením bylo sehráno v roce 1926. Pro loutkové divadlo dokázal získat přízeň smiřických občanů i institucí a s jejich plným porozuměním i pomocí

dovedl soubor na špičkovou úroveň. To se projevilo opakovanými úspěšnými vystoupeními na různých loutkářských soutěžích a přehlídkách. Principálem souboru byl až do začátku 80. let.

Kromě působení v místním loutkovém divadle působil také jako organizátor loutkového divadelnictví v okrese i kraji. Za svou loutkářskou práci byl odměněn nejvyššími cenami a odznaky určenými pro dobrovolné loutkáře.

Na Petra Zahálku dodnes vzpomínají mnozí jeho žáci a četní další občané Smiřic i ze širokého okolí. Natrvalo ho budou připomínat jím ručně psaná městská kronika a určitě i loutkové divadlo, které i dnes v době počítačů, internetu a jiných novodobých lákadel má stále své vděčné malé diváky.

Neznámá kniha o smiřických občanech

Díky odvaze a pečlivosti dnes již nežijícího pana Františka Trmala se dochoval přes období nacistické a komunistické perzekuce jeden ze dvou exemplářů knihy „S legiemi v bojích za svobodu“. Jsem přesvědčen, že druhý exemplář je i v současnosti buď dobře ukryt nebo zničen.

Kniha dle tiráže byla vydána vlastním nákladem TJ Sokol Smiřice v roce 1930 ve 2 výtiscích. Je sestavena z osobních vzpomínek bratří legionářů: Josefa Čeňka (R), Augustina Havlíka (I), Josefa Rezka (R), Felixe Řenče (R), ing. Josefa Siblíka (R), Jana Špryňara (I) a Václava Volta (I). Z řady smiřických členů Čs. obce legionářské sepsali seznam buď ti, kteří byli členy Sokola, nebo ti, které do legií přivedlo „sokolování“.

Naše občany by mohlo třeba zajímat to, že p. Václav Volt byl jedním ze 7 zajatců, kteří odeslali dopis do Londýna p. prof. Masarykovi a iniciovali tak vznik legií v Itálii. Mohlo by vás zajímat, že se p. Volt zúčastnil dne. 16. září 1918 útoku na „Cina tre pezzi“, kde byl mezi zajatými i p. František Polák, který také neprodleně vstoupil do legií. Je to ten pan Polák, který byl později městským strážníkem ve Smiřicích.

Nebo p. Josef Čeněk, který 31. 12. 1914 opustil dobrovolně a vědomě c.k. armádu. Po útrapách v zajateckých táborech se spolu s dalšími Čechy přihlásil do „České družiny“. Až v květnu 1917 byl převeden do legií. Zúčastnil se památných bojů o Bachmač. Vzpomíná nelaskavě na české bolševiky, kteří legiím škodili, kde jen mohli. Byl i svědkem incidentu v Čeljabinsku, kde jeden z repatriovaných zajatců (rakousko-uherských) zabil železem, vyhozeným z rozjíždějícího vlaku, legionáře. Bratři zastavili vlak, viník jim byl vydán (údajně to byl Čech z Plzeňska) a na místě zabit. Boje s bolševiky glosuje p. Čeněk slovy: „Běda každému, kdo padne do jejich zajetí. Nacházíme pak těla našich hochů s usekanýma rukama a nohama, i jinak hrůzně umučená. Bojujeme proto na život a na smrt.“

Čtenáře uvedené knížky by mohlo zajímat i mnoho dalšího. Například i to, že opatrovatel tohoto unikátu p. František Trmal a p. František Spurný (otec sklenáře p. Josefa Spurného) byli po únoru 1948 jako první dělníci „vyakčnění“ (pozn.: vyhození z práce) z lihovaru u Malburgů pro své československé vlastenectví a také proto, že si dělají legraci z tehdejších místních soudruhů.

Jsem vděčný p. Zdeňku Trmalovi (syn p. Františka Trmala), že mi umožnil seznámení s unikátem, který dokládá dějinné události slovy pamětníků.

Legionáři šli opravdu sami, dobrovolně a ze své vlastní vůle do bojů za právo, svobodu a za naši vlast. Mám však obavy, že připomínání legionářů není ani dnes žádoucí. Vždyť i po nich pojmenovaná ulice (Legionářská) je dodnes raději ulicí „Brigádnickou“. Není to paradox?

Ing. Lubomír Kupka, starosta v. v. a bývalý kronikář města

Město Smiřice a internet – www.smirice.cz

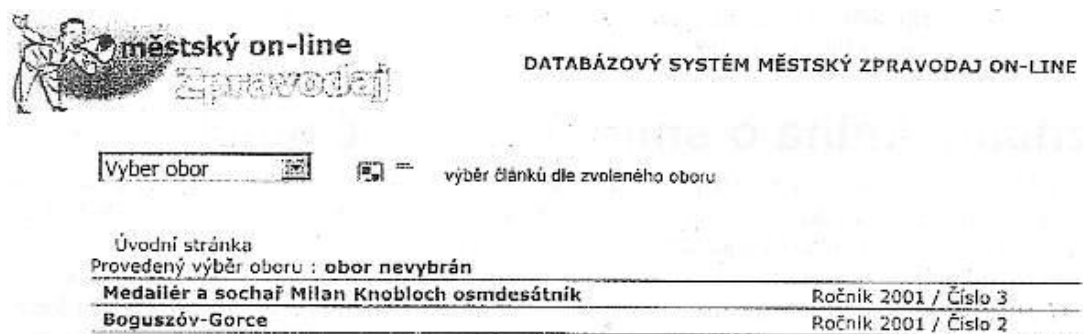
V průběhu měsíce ledna zprovoznila smiřická firma REGIS-ON-LINE s.r.o. zcela novou internetovou prezentaci našeho města. Celá aplikace je vyvinuta v databázovém prostředí s využitím moderních softwarových prostředků, umožňujících dynamickou prezentaci dat.

Na smiřickém webu tak naleznete spoustu zajímavých a především aktuálních informací ze současného dění ve městě, včetně ohlédnutí za smiřickou historií, výsledky voleb aj. Ojedinelým způsobem je zpracován kalendář akcí, který je členěn na zprávy z radnice, kultury, sportu, činnosti spolků a podnikatelských subjektů. Na webu nechybí elektronické zpracování našeho městského zpravodaje a databáze usnesení městského zastupitelstva.

Hlavní předností aplikace je možnost okamžité aktualizace publikovaných údajů ze strany pracovníků městského úřadu, popř. ze strany všech subjektů působících v našem městě, kteří hodlají prezentovat údaje o své činnosti, a tyto údaje samostatně spravovat (v případě zájmu kontaktujte správce webu na adrese **pavel@regis.cz**, popř. tel. **0777 177464**).

Příjemně strávené chvílky na adrese www.smirice.cz vám za firmu REGIS-ON-LINE s.r.o. přeje autor a správce webu JUDr. Pavel Rousek.

Zde je malá ukázka, jak je na webu elektronicky zaznamenán např. smiřický Zpravodaj:

Své příspěvky do Zpravodaje můžete zasílat mailem na adresu m.volak169@tiscali.cz – dva příspěvky v tomto čísle už byly tímto způsobem zpracovány.

Vzpomínka na pana Jaroslava Macha

Po dlouhé těžké nemoci zemřel dne 24. ledna 2002 pan Jaroslav Mach z Černožic. I podle narození pochází z Černožic, kde se narodil 2. dubna 1922. Proč je tedy o něm zmínka ve smiřickém Zpravodaji. Byl to právě on, kdo mi pomohl v začátcích mého působení v „redaktorské“ funkci. Nejen že mi dodal několik hotových článků z historie Smiřic, ale předal mně i hodně historických údajů, které se mi hodily v mé další práci. Hodně mi pomohly jeho rady při shánění historických pramenů či údajů. Chtěl bych proto touto cestou vzpomenout na dobrého přítele, pomocníka a rádce. Dovolte, abych i vás, vážení čtenáři, seznámil s některými údaji z jeho života.

Hned první překvapení pro mě pan Mach připravil, když jsem se s ním poprvé setkal. Poznal jsem až u nich na dvoře, že pan Mach sice dobře a zřetelně mluví, ale že neslyší. Vzájemná konverzace sice nebyla tak jednoduchá, ale s papírem a tužkou to šlo docela dobře a vždy jsme si poměrně dlouho „popovídali“. Pověděl jen on – já jsem mu pochopitelně musel psát.

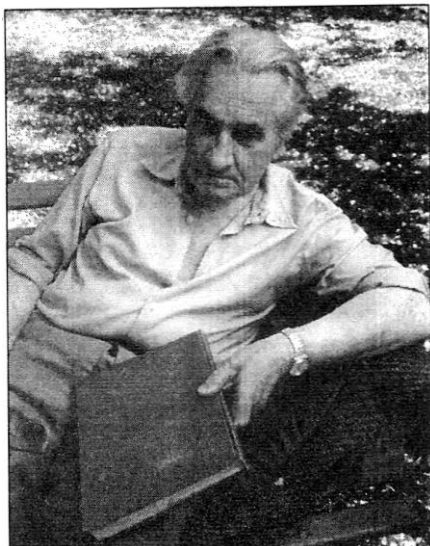

Foto: Jiří Matějka, Černožice

Ačkoliv byl vždy ke mně hodně sdílný, o sobě mluvil zjevně nerad. Proto jen těžko se nechal přesvědčit, aby popsal nejhoršího období svého života – období, kdy byl tzv. totálně nasazen v Německu. Nerad o tom psal a mluvil proto, že nejdříve byly jeho vzpomínky na toto období velmi živé – později se mu zdály jen velmi osobní. Myslím si, že i smířické čtenáře zaujme, jak vyličil konec války, který ho zastihl ještě v Německu – v kasselském Mönchenbergu – napsal o tom do Černožického zpravodaje v roce 1997 (pro náš Zpravodaj částečně zkráceno):

„Do tohoto místa byla na začátku minulého století přestěhována zemská nemocnice státu Hessen. Místo výletní restaurace zde vzniklo sedm nemocničních pavilonů, které se osvědčily již v první světové válce.

V březnu 1945 (měsíc před kapitulací Německa) jsem pomalu a bez zájmu stoupal z městských rozvalin, kdysi tak populárními pěšinami, k nemocnici na Mönchenbergu. To už město ani nemocnice neexistovaly.

Šel jsem apaticky kam ukazovaly směrovky a marně se dnes snažím vžít do tehdejších pocitů. V Německu jsem byl nasazen na odklizovací práce a na ruiny jsem si zvykl. Utekl jsem, byl jsem zajat a měsíc vězněn, znovu nasazen na práce – už nevím ani kam a k čemu... Nyní jsem měl cenný lístek od jednoho lidštějšího lékaře a hledám nemocnici. V duchu doufám, že budu tak vážně nemocen, aby mě museli propustit domů.

V Kasselu jsem byl poprvé, jeho dějiny jsem neznal, výhled na město mě nezajímal. Sem tam trčel u pěšiny nějaký strom, našla se i osamělá lavička pokrytá listím... Po nemocnici však ani potuchy. Trosky, ruiny, části zdí, opodál vždy halda ohořelých koster nemocničních lůžek. Nic mě tu nemohlo udivit. Nebylo však koho se zeptat, kde tu je nemocnice... Všude mrtvo, pusto, smutno... Z jakéhosi podchodu se vynořila zdravotní sestra s čepcem na hlavě a já se pustil v jejích stopách.

Sestupuji v mírném sklonu bez schodů hloub a hloub – denní světlo zůstalo za mnou a nahradilo ho světlo žárovek. Všude kolem jen beton bez omítek. Došel jsem někam, zbavili mě zavšiveného pracovního obleku, půjčili mi nemocniční košili a odvedli k nemocničnímu lůžku. Tím okamžikem začal můj čtvrtletní pobyt v podzemí, protože tělo navykklé odolávat krajnímu vyčerpání, řízené jen pudem sebezáchovy, ztratilo v bezpečí svou obrannou schopnost.

Na vedlejších postelích leželi Francouzi, Italové, Poláci i Němci. Nezbyvalo mi nic jiného, než jen všechno kolem sebe pozorovat. Když jednou proběhli po chodbě američtí vojáci se zbraněmi v rukou, pochopil jsem, že jsem vlastně osvobozen. K čemu mi to však bylo? Kdo mi vystaví neschopenku? Kdo mi vydá Urlabschein a Durchlasschein? Jak se dostanu domů do Černožic?

Je začátek června a sestry mě vyvedly na denní světlo – na vzduch, který přímo omamoval. Usadily mě na prkno a naznačily, že mám zhluboka dýchat, uzdravovat se... Žít... Kousek ode mě seděl na rozvalinách americký voják a pokuřoval. Přes mělkou přilbu měl viset sítku, nohavice podkasané nad botami – zřejmě držel stráž a tvářil se při tom zcela netečně. Mezi námi dvěma se honily děti. Zaujal mě mezi nimi asi jedenáctiletý chlapec, který bez jedné nohy běhal s ostatními za pomoci dvou berlí. I takto postižený ostatní téměř doháněl. Všichni se smáli, velmi je to bavilo – radovali se ze života.

Uvědomuji si – válka tedy opravdu skončila – nekvílejí sirény a z modrého nebe nehrozí žádné nebezpečí. Poblíž vidím kmen stromu s uraženou korunkou. Úlomky bomby urvaly veškeré haluze,

ale odkudsi z prostředku kmenu, z míst nejtvrdší kůry, už stačila vypučet nová ratolest a dere se za sluncem. Žít, všechno chce žít...

Voják mi hází nedokouřenou cigaretu k nohám – je vlastně úplně celá – ale já se pro ni nemohu sehnout, protože bych ztratil rovnováhu. Na zemi mě však upoutal útržek novin s článkem „Kassel bekommt wieder ein Dach“ (Kassel opět získá střechu). I když jsem věřil, že Američané pomůžou, přesto jsem článek v novinách považoval za blábolivé tvrzení.

Následovalo několik týdnů mé pozvolné rekonvalescence. Už jsem se odvažoval do městských trosek. V jednom místě jsem našel část místnosti, kde na zemi byly knihy smíchané s maltou. Našel jsem zde i listy z atlasu. Přivítal jsem to, protože jsem pomocí map hledal cestu do vlasti. Z rozboleneho zdejšího nádraží odjížděl jen jeden vlak denně – dojel však jen k rozbořenému mostu přes řeku Fuldu – dál nemohl. Hledal jsem pomoc u Američanů i u německých antifašistů. Jedni byli zdvořilí – i ruku podali, ale komunikace s nimi byla zoufalá. Němci alespoň dali pár konkrétních rad a pár potravinových lístků. Pro souseda Francouze si už přijeli autem, Italové se chystali na cestu do Neapole, Polák se se mnou dělil o svůj domácí chléb a já začal chápat, že se musím vydat na cestu i já.

Cestoval jsem dva týdny, jak se dalo. Nebál jsem se námahy, cítil jsem, že i mé tělo chce žít, že mi nevypoví službu. 13. července 1945 jsem nakonec vystoupil z vlaku na černožické zastávce a vesele jsem pozdravil první známou tvář, kterou jsem uviděl. Byl to železničář pan Václav Havel. Ten zůstal v údivu stát, protože jsem byl v Černožicích považován za nezvěstného.

Jak je vidět, vlastní vzpomínky jsou většinou jen osobní, nijak moc rekovné, ale hodně o nich člověk přemýšlí, snaží se vypátrat, jak to tehdy vůbec všechno bylo... a nebo lépe řečeno: Bylo to vůbec všechno tak? Byl jsem to tenkrát já? Zasáhla náhoda!“

Pan Mach ve svém vyličení svých osudů na konci války v roce 1945 vynechal zmínku o tom, že vyličené onemocnění mělo pro něj následky pro celý zbytek života – ztratil totiž sluch. Panu Machovi se dostala do ruky výpravná barevná publikace, kterou vydala nemocnice v Kasselu – ano, ta nemocnice, ve které strávil za pohnutých okolností část svého života. Z ní se dověděl, že kasselská nemocnice i město povstaly z trosek. Nemocnice se postupem času stala proslulou charitativní nemocnicí. Splnilo se prohlášení, které si pan Mach přečetl v roce 1945 v novinách, které se válely mezi troskami a dodává:

„Do roku 1950 se tam podařilo něco, co hraničilo se zázrakem. Kdo to nezažil, nikdy si to nebude umět představit.“

Zbytek svého života prožil pan Mach v Černožicích. Oženil se se slečnou Rybářovou a vychoval s ní syny Jaroslava a Jiřího. Po celý život pracoval v textilním oboru. Ať už v Černožicích nebo v textilce josefovské. V roce 1972 se stal černožickým kronikářem. Byl i kronikářem v místní organizaci Čs. ovocnářů a zahrádkářů. Kroniky psal vzorně kaligrafickým písmem a doplňoval je vkusnými obrázky.

V roce 1983 mu byly jeho kroniky zabaveny státní bezpečností – jeden z důvodů byl ten, že se v kronice zmiňoval o původních majitelích černožické textilky – o rodině Sehnoutkových a rodině Steinských. Jeho práce na kronice tím skončila. Dalších 6 roků nebyly kroniky psány. Díky p. Miloslavu Koudelkovi se podařilo zjistit, že kroniky p. Macha neskončily po zabavení ve stoupě, ale byly předány do Státního archivu v Zámrsku, kde jsou uloženy po listopadu 1989 i se souhlasem p. Macha dodnes.

Po listopadu 1989 se p. Mach ke kronikářské práci vrátil. Pro určité neshody s vedením obce však této práce v roce 1992 definitivně zanechal. Kromě jeho kronikářské práce by zabral hodně místa výčet jeho článků (i ve smiřickém Zpravodaji) a rozsáhlejších prací z oboru historie Černožic i okolí. Byla to např. i publikace z roku 1997 o černožických legionářích a o rodině Steinských.

Spolupráce pana Macha se smiřickým Zpravodajem pokračovala až do vypuknutí jeho vážné nemoci. Proto jsem mu věnoval tuto vzpomínku. Byl bych rád, kdyby si mohl alespoň ještě jednou přečíst poděkování ode mě i od smiřických čtenářů Zpravodaje.

(mv)

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Zápis dětí do 1. tříd na školní rok 2002–2003

8. a 9. února letošního roku se uskutečnil na naší škole zápis dětí do 1. tříd.

V pátek odpoledne přišli budoucí prvňáčci společně se svými rodiči. Čekaly na ně připravené úkoly z výtvarné, tělesné a hudební výchovy. Děti předvedly i řečové dovednosti.

Tématem celého odpoledne byla pohádka F. Hrubína „Paleček a jeho kamarádi“. Tak jako pohádkový Paleček zvládl svůj úkol, zvládla většina dětí hravou formou svoje úkoly. Během zápisu si všichni prohlédli třídy, poznali paní učitelky a pod jejich vedením si pěkně zasoutěžili. Předvedli, co rádi dělají a na co se těší. Za své výkony dostali na památku drobné dárky.

Zapsáno bylo celkem 51 dětí. K nim se do 1. tříd připojí ještě děti, které v loňském roce měly odklad školní docházky. Všem přejeme, aby jim radost a chuť do školní práce vydržela co nejdéle.

Touto cestou chceme poděkovat za dobrou spolupráci MŠ ve Smiřicích a v Holohlavech. Děkujeme také sponzorům – AZ paní Hudákové a panu Brožovi. Za jejich finanční příspěvky mohla ZŠ připravit pro budoucí prvňáčky drobné dárky.

Vzdělávací projekt „Příroda kolem nás“

Ve dnech 7. a 8. února 2002 proběhla v tělocvičně výstava s názvem „Fauna ČR“. Na této výstavě všichni žáci školy shlédli řadu unikátních preparátů (dříve vycpanin) známých i méně známých ptáků a savců žijících na území republiky. Expozice byla doplněna odborným výkladem zpestřeným řadou rekordů a zajímavostí z říše zvířat.

Víte, že tepová frekvence netopýra je za letu 800 až 1000 tepů a při zimním spánku pouze 20 až 25 tepů za minutu? A víte, jak je liška schopna ulovit ježka? Viděli jste někdy psíka mývalovitého? Víte, proč se dnes již nepoužívá název „vycpanina“? Toto a spoustu dalších zajímavostí již naši žáci vědí.

Petr Rohlena, ředitel školy

Tenis se hrál i o Vánocích

Pro zpestření vánočních svátků uspořádali tenisté 27. prosince ve školní tělocvičně tenisový turnaj ve čtyřhrách. Turnaje se zúčastnilo pět družstev.

Zápasy byly velmi vyrovnané a o vítězi při rovnosti bodů nakonec rozhodoval vzájemný zápas. Celkovým vítězem se překvapivě stala dvojice Tenisu Smiřice (ing. Milan Plšek, Petr Rohlena) před IPB Hradec Králové (Hemelík, Jirousek) a Truhláři (Finek, Matuška). Na dalších místech se umístily Tenis Rodov (Bednář, Bednář) a Sokol Černožice (Řehák, Šeda).

Aktivní sportování bylo příjemným vytržením ze svátečního hodování a lenošivého sledování televize.

Ing. Milan Plšek, TJ Sokol Smiřice

Utopie nebo skutečnost???

Končí zima, příroda se probouzí ze svého spánku, první pupeny, květy a listy přinášejí předzvěst nového života a optimismu.

Bohužel ne každý se může plně věnovat této kouzelné proměně přírody. Většina z nás se spíše dívá po zemi a umně se vyhýbá nevábým hromádkám, které nás přesvědčují, že psi jsou nadále věrnými společníky člověka.

Pes je zvíře, které koná věci přirozené, koná je bohužel nežádoucím způsobem na ulicích a veřejných trávnících. Pes má však svého pána (paní) a ten nese za svého psa plnou odpovědnost, ať se to týká bezpečnosti nebo čistoty.

Část veřejnosti volá – Zakažte psy na veřejných prostranstvích, máme malé děti – kdo to má trpět!

„Pejskaři“ se domáhají svého nároku na procházku se psem na veřejném prostranství.

A kde je pravda??? No přece ve vzájemné toleranci a ohleduplnosti obou skupin.

Říká se, jaký pán, takový krám. Když slušný majitel psa uklidí po svém psovi, pes je na vodítku a svého pána poslouchá, pak je příjemné takovou dvojici potkat. Pak určitě maminka na procházce s dítětem nemusí volat – Pozor pes!, ale upozorní dítě – Podívej pes, ten je krásný!

Je ale pravda, že ten první krok k nápravě vztahu obou skupin musí udělat jako první „pejskaři“.

Lenka Králová, občanka Smiřic

Vážení občané,

naše pohřební služba Daniel Voňka se vám chce opět připomenout. Po letech působení naší pohřební služby ve Smiřicích zjišťujeme, že vesnice spadající pod Smiřice – např. Sendražice, Černilov apod. – nevyužívají možnosti rozloučení ve Smiřicích, ale situují se hlavně do Hradce Králové.

Proto bychom vás rádi upozornili, že rozloučení v kostele církve Československé husitské ve Smiřicích může být buď civilní, tzn. i bez přítomnosti faráře a s civilním řečníkem, nebo i pro lidi jakéhokoli vyznání i s jejich farářem. Velkou výhodou zde je, že každé rozloučení má svůj velký časový prostor, tzn. že zde není jedno rozloučení za druhým. Rodina tak má svůj klid a celé rozloučení má i klidnější průběh, protože není tlačeno časem. Navíc rodina může zesnulého naposledy doprovodit pěkným prostředím kostelní zahrady.

Naše pohřební služba chce touto cestou poděkovat těm lidem, kteří u nás rozloučení měli a byli s našimi službami spokojeni. Je to pro nás ta největší odměna. Snažíme se ke každému přistupovat individuálně a podle našeho nejlepšího svědomí, neboť se jedná o choulostivou situaci.

Pohřebnictví Daniel Voňka

SK Smiřice druhé o jeden bod

Důležitá sezóna smiřických fotbalistů má za sebou první dějství. Naši fotbalisté o jeden bod okupují druhou pozici okresního přeboru a hlavní cíl nového výboru – stabilizovat mužstvo – se povedl. Do mužstva přišli další hráči: Podlipný z Hradce Králové, Míča z Myštévse, Duerschmied z Předměřic n. L., brankáři Lorenc z Malšovic a Richter z Třebše. Zásluhou kvalitního trenéra Milana Doubravy se povedlo vytvoření útočného mužstva, vždyť Michal Klíž se svými šestnácti zásahy vede tabulku střelců Okresního přeboru. Kádr mužstva se rozšířil a vznikla potřeba konkurence, která motivuje každého fotbalistu „poprat se“ o místo v sestavě. Zlepšila se metodika tréninku a hlavně účast na trénincích, které se konají třikrát týdně.

Zimní příprava byla zahájena 7. ledna 2002. Mužstvo smiřických fotbalistů se přihlásilo do Zimního turnaje VČ oblasti. V průběhu zimní přípravy se uskutečnilo pětidenní kondiční soustředění na počátku února v multifunkčním sportovním komplexu ve Vítězně.

Dorost pod vedením Ládi Černého a Péti Hampla předváděl standardní výkony a míří také do vyšší soutěže. Pozornost zasluhují především výkony kapitána Honzy Koutníka, hráčů Vébra, Ponikelského, Špetly či brankáře Rožnovského. V tabulce po podzimní části jsou na výborném druhém místě.

Starší žáci pod vedením Péti Krejčího a Michala Středy jsou na třetím místě tabulky. Ve střeleckém umění vyniká Martin Čížek se svými dvaceti góly. Hráč Šlezinger byl vybrán do výběru „11“ hradeckého okresu.

Dvě mužstva mladších žáků vstoupila do soutěže rozdílně. B mužstvo pod vedením Radka Urgely většinou tvoří věkem ještě elévové, a proto mužstvo získává zkušenosti, které zúročí v dalších letech. A mužstvo pod vedením Martina Černého se nachází po podzimní části na třetím místě. Střelecky tu vyniká Vašek Tarantík.

Co se dále podařilo? Především se provedla komplexní oprava a rekonstrukce elektroinstalace s následnou elektrorevizí stadionu.

Co nás čeká? Vybudování nových tréninkových ploch. Podle posledních informací dojde k převodu „malého“ stadionu u současného Domu dětí a mládeže na SK Smiřice. Tady by mělo vyrůst tréninkové hřiště a další hřiště pro tréninkové účely plánujeme přímo v areálu SK Smiřice.

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem, kteří se zaslouží o úspěch ve všech věkových kategoriích – dobrovolným trenérům a pak výboru SK Láďovi Obstovi, Martinu Černému, Petru Krejčímu, pokladní SK Báře Obstové. Dále všem pomocníkům na stadionu, sponzorům, městu a rodičům žáků.

Dále bych chtěl poděkovat věrným divákům za pěkné návštěvy a upozornit je, že aktuální výsledky všech mužstev klubu mohou najít na www.regis.cz, kde najdete také domovskou stránku, kterou vytvořil p. JUDr. Pavel Rousek.

Těšme se na jarní sezónu, která začala 23. března 2002.

Roman Haman, předseda SK Smiřice

Předběžné výsledky sčítání lidu, domů a bytů ve Smiřicích

Z odezvy občanů se dá celkem dobře zjistit, že věnují čtení Zpravodaje pozornost. Při publikování předběžných výsledků ze Sčítání lidu, domů a bytů ve Smiřicích vypadl údaj o Fučíkově ulici. Hned se ozvalo několik občanů (někteří se zeptali přímo na radnici!), proč byla tato ulice vynechána. Odpověď je zcela jednoduchá – nedopatřením, za které se omlouvám – údaj o Fučíkově ulici „vypadl“.

Fučíkova ulice patří podle počtu zde bydlících občanů k těm největším – bydlí zde 130 občanů. Počtem obyvatel patří na 5. místo za sídlištěm Gen. Govorova, ulicemi Cukrovarskou, Palackého a za tzv. Starým sídlištěm (u sběrný surovin). Po Fučíkově ulici by následovala Nývtova ulice.

Z posledního sčítání vyplynulo, že v našem hradeckém okrese žije na rozloze 875 km² kolem 162 tisíc obyvatel. Okres má celkem 101 obcí včetně místních částí. Na území okresu je 6 měst – Hradec Králové s 98 200 obyvateli, Nový Bydžov se 7 200 obyvateli, Třebechovice pod Orebem s 5 300 obyvateli, Smiřice s 3 200 obyvateli a nejmenší město okresu Nechanice s 2 200 obyvateli.

V okrese Hradec Králové žije 1 118 cizinců, tj. 0,8 % obyvatel – patří mezi ně Ukrajinci, Slováci, Vietnamci, Rusové a překvapivě i Američané. Nyní jeden velmi zajímavý údaj ze sčítání – ve Smiřicích bydlí výrazně vyšší podíl cizinců než jinde – cizinci tvoří u nás 1,3 % populace (přibližně 2x více než jinde!) – jsou to hlavně Ukrajinci a Vietnamci.

Ještě by vás něco ze statistických přehledů zajímalo? Co například to, kolik našich spoluobčanů se narodilo v jednotlivých letech? I to se dá vyčíslit a níže vám předkládám přehled. Jedno upozornění – víte, že „statistika je přesný součet nepřesných čísel“? Totiž sebepřesnější statistika o občanech je už za několik dní nepřesná – lidé se narodí, umírají, stěhují se... Ještě jedno upozornění – uvedený přehled nezachycuje celkový počet narozených v uvedeném roce, ale počet lidí, kteří ve Smiřicích z tohoto ročníku právě v současné době **žili**. Nejsilnějším ročníkem ve Smiřicích je podle tohoto přehledu rok 1974 – ve městě žije 64 našich spoluobčanů narozených v tomto roce. Nejslabším ročníkem by měl být rok 1905 – ve Smiřicích žil v době pořízení tohoto přehledu jen jeden občan narozený v tomto roce. Ostatní jeho vrstevníci již zemřeli (případně se někdo z nich ze Smiřic odstěhoval).

Údaje o narození jsou silně ovlivněny migrací. Je třeba si například uvědomit, že po válce se dosti lidí odstěhovalo ze Smiřic do pohraničí. Po výstavbě sídliště Gen. Govorova se naopak do Smiřic přistěhovalo hodně mladých rodin. Bývalý Státní statek nabral hodně svých pracovníků až ze Slovenska. I tito lidé změnili věkovou strukturu obyvatelstva v našem městě.

Protože naši nejstarší spoluobčané postupně umírají, jejich počet je malý. Malý je i počet těch nejmladších, protože se nyní rodí stále méně dětí.

Rok narození:	Počet žijících:	Rok narození:	Počet žijících:	Rok narození:	Počet žijících:
1974	64	1950	43	1937	26
1978	58	1982	42	1932	25
1977	58	1963	42	1941	24
1958	57	1991	41	1940	23
1956	57	1962	41	1936	23
1980	56	1943	41	1934	23
1976	56	1988	40	1935	22
1946	55	1986	39	1926	22
1979	54	1981	39	1923	21
1975	54	1959	39	1922	21
1953	54	1967	38	1921	21
1973	52	1947	38	1933	19
1965	50	1998	37	1938	18
1972	50	1945	36	1925	18
1952	50	1990	35	1924	18
1951	47	1948	35	1920	17
1993	47	1996	34	1909	9
1983	47	1971	34	1914	8
1970	47	1995	33	1913	8
1955	47	1968	33	1916	7
1987	46	1961	32	1910	7
1984	45	1930	32	1917	6
1964	45	1931	32	1912	6
1954	45	1928	29	1918	5
1949	45	1927	29	1915	5
1989	44	1997	28	1908	3
1966	44	1994	28	1906	3
1992	43	1999	27	1919	2
1985	43	1929	26	1911	2
1969	43	1944	26	1907	2
1960	43	1942	26	1905	1
1957	43	1939	26		

Z přehledu je možno vyzorovat, že velmi silné ročníky byly v sedmdesátých letech minulého století.

Pan Karel Kutil by mohl potvrdit, že na základě tohoto poznatku jsem ho jako předsedu městského národního výboru přesvědčoval, aby město přistavělo k původní škole celý učebnový pavilon. Dobře udělal, že tento argument vyslyšel. Bez přístavby by se škola dostala prostorově

až do neřešitelných problémů. I když v současné době nastupují slabší ročníky, ve škole stále ještě nemají prázdné místnosti.

(mv)

Dům dětí a mládeže ve Smiřicích

tel. 5942816

Kdo prožil jarní prázdniny s námi, ten se nenudil!

Pracovníci Domu dětí a mládeže ve Smiřicích uspořádali o jarních prázdninách pro smiřické děti a děti z nejbližšího okolí několik zajímavých akcí.

V pondělí jsme navštívili Zoologickou zahradu ve Dvoře Králové n. L. Nevšedním zážitkem byla poutavá přednáška o životě slonů s diapositivy a praktickými ukázkami. Krásný předjarní den jsme využili k prohlídce ZOO bez čekání a tlačenic, jak tomu bývá v letních měsících.

V úterý jsme cestovali vlakem do Prahy. Metrem jsme se přesunuli na Národní třídu a odtud pěšky na Kampu a k Petřínským sadům. Lanovkou jsme vyjeli na Petřín a zasmáli jsme se sami sobě při návštěvě zrcadlového bludiště. Pak jsme pokračovali za krásného slunečného počasí na Pražský hrad, kde jsme si prohlédli katedrálu sv. Víta a Zlatou uličku. Jen do hrobky českých králů se všichni neodvážili! Naše cesta pokračovala Nerudovou ulicí do chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně. Přes Karlův most jsme se dostali na druhý břeh Vltavy, kde jsme si ještě stihli prohlédnout Staroměstské a Václavské náměstí. Unavení a plní nových zážitků jsme se večer vraceli domů.

Středeční dopoledne bylo vyhrazeno bruslení na zimním stadionu v Hradci Králové (zajímavou exkurzi do Hydrometeorologického ústavu jsme nakonec museli zrušit) a odpoledne jsme zhlédli film Harry Potter a kámen mudrců v multikině Cinestar.

Čtvrtek byl vyhrazen autobusovému zájezdu do zábavního centra Babylon v Liberci. Tady jsme navštívili báječné aquacentrum se čtyřmi tobogány a staročeský lunapark s pouťovými atrakcemi. Bylo to moc pěkné, všechno jsme si náramně užili a dobře jsme se pobavili! Jen velká škoda, že stejný nápad mělo ten samý den neskutečné množství lidí!

Seděli jste doma a teď je vám líto, že jste se některé z akcí nezúčastnili? Nevadí, až se zase přiblíží další prázdniny, sledujte nabídku DDM Smiřice!!

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI od 1. do 5. třídy
BOROVNIČKA, 1. – 11. července 2002
hlavní vedoucí: Aleš Šob – tel. 0604/954153

Tento letní tábor má už 16letou tradici a vystřídalo se na něm již téměř 600 dětí. O dobré kvalitě tábora svědčí skutečnost, že více než třetina dětí se na něj hlásí opakovaně. Vystřídali jsme již několik pobytových míst: Rašovice, Bílé Poličany, Deštné v Orlických horách a letos se podruhé vracíme do Borovničky. Tábor je zaměřen na rekreační činnost a hlavním cílem je odpočinout si po náročném školním roce v pohodové atmosféře. Na denním programu jsou hry a soutěže v přírodě, sportovní a branné disciplíny, turistika a koupání. Nechybějí ani karneval, táborák,

noční stezka odvahy a výlety na zajímavá místa v okolí. Mottem tábora je dobrá nálada všech účastníků po celou dobu 11 dnů. Cena tábora zůstává na stejné úrovni jako vlani: 2 250,– Kč!

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI od 3. třídy – SPORTOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ

BOROVNIČKA, 11. – 21. července 2002

hlavní vedoucí: Petr Krejčí – tel. 0604/655437

Sportovní soustředění se zaměřením na kopanou (pro chlapce) a odbíjenou (pro dívky) pořádáme již potřetí. Každý den se dopoledne koná tréninková jednotka pod vedením odborníků. Odpoledne je připraven program zaměřený na odpočinek a regeneraci: např. koupání, soutěže, hry v přírodě a další klasické táborové aktivity. Dále nabízíme možnost doplňkových sportů: badminton, stolní tenis, plavání, vybíjená nebo aerobik. Rádi na táboře přivítáme všechny sportovce, kteří se chtějí zdokonalit, ale i ostatní zájemce, kteří hrají kopanou nebo volejbal jen pro radost a zábavu. Úroveň dovedností není rozhodující, důležitý je zájem a chuť si zahrát. Cena tábora také zůstává na stejné úrovni jako vlani: 2 250,– Kč!

Škola v přírodě BOROVNIČKA, okres Trutnov

Borovnička se nachází v malebné, kopcovité krajině Podkrkonoší mezi Dvorem Králové n. L. a Novou Pakou. Od Smiřic je vzdálená asi 45 km. Okolí vesničky je obklopeno nádhernými borovými lesy, které jsou vyhledávány houbaři a sběrači borůvek. Škola v přírodě v Borovničce je školské zařízení, zaručující celodenní profesionální péči o děti. V posledních letech prošlo renovací a nyní splňuje nejprísnější podmínky pro pobyt dětí všech věkových kategorií. Celoročně je toto zařízení využíváno jako škola v přírodě pro žáky MŠ a ZŠ. Samozřejmostí je stravování 5x denně, napít se děti mohou kdykoliv. Ubytování je v budově na vícelůžkových pokojích (4–9 dětí na 1 pokoji). Sprchy a WC jsou na každém patře. K dispozici je jídelna, učebna s lavicemi a herna s klavírem. Venku je rozlehlá travnatá plocha s hřištěm na kopanou, volejbal, badminton, dětský bazén a ohniště. V blízkém Mostku je možnost navštívit překrásné koupaliště.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PRO DĚTI od 1. třídy

5. – 9. srpna 2002

hlavní vedoucí: Ivana Urbanová – tel. 0604/629920

Letos podruhé, po výborných zkušenostech z loňského léta, nabízíme dětem účast v příměstském táboře. Je určen těm, kteří se nechtějí nebo z jakéhokoliv důvodu nemohou zúčastnit pobytového tábora. Touto formou mohou prožít krásný týden plný cest za poznáním i zábavou, her, soutěží, koupání a spoustou dalších aktivit. Děti přicházejí podle předem stanoveného plánu ráno na celodenní program a zpravidla večer se vrací domů. Jídlo a pití musí mít s sebou na celý den. Hlavním programem jsou výlety na zajímavá místa v okolí a v případě krásného počasí děti stráví příjemný den rekreace u vody! Na rozloučenou, poslední den tábora, je připraven program plný her a soutěží, karneval s diskotékou, na ohni si vlastními silami uvaří něco k snědku a při táboráku si opečou špekáčky. Domů se jde za tmy! Cena tábora je 850,– Kč.

pracovníci DDM Smiřice

Pohřebnictví Daniel Voňka

Chceme touto cestou poděkovat všem lidem, kteří u nás měli rozloučení a zároveň poděkovat všem, kteří byli spokojeni a napsali nám poděkování. Je to pro nás velká odměna. Rádi bychom vás seznámili s nabídkou služeb na rok 2002.

Zajišťujeme:

- kompletní rozloučení v rozlučkové síni v Jaroměři nebo v Kuklenách, na hřbitově i v kostelech
- zajišťujeme převoz a rozloučení v celé České republice
- propůjčení umělé vazby (kytice na rakev, kytice píchána...)
- smuteční vazbu
- smuteční oznámení
- veškeré kamenické a hrobnické práce
- rozptyl
- nabízíme rakve od tří firem
- smuteční obálky
- autobus a hostinu
- možnost vytvoření posmrtné masky

Urny uschováváme zdarma, pokud nemáte jinou možnost uložení.

Abyste nemuseli chodit po úřadech, zajistíme vám úmrtní list i státní příspěvek na pohřebné. Výhodnou službou pro vás je možnost sepsat celé rozloučení přímo u vás doma. Tato služba vám šetří čas i peníze. Sepsání, následný dovoz a rozvoz parte, faktury a urny, je pro vás zdarma.

Rozšířené služby – prodáváme veškeré hřbitovní doplňky

- obaly na urny – pryskyřičné (zlaté a černé, barevné)
- svítily na hrob, křížky a skříňky na jednu až dvě urny
- věčné plamínky
- stínidla skleněná, umělá s krytem
- stojánky na fotografie – nerezové, bronzové, měděné, pozinkované
- kameninové vázy, podstavce na stínidla
- prodej umělých květů, i voskových

Veškerý nabízený sortiment je za velmi výhodné ceny, vše odebíráme přímo od výrobců. Jak nás kontaktovat? 24 hodin každý den, včetně sobot, nedělí a svátků:

na tel. číslech: **0442/812 972 0776/088 340 0442/816 079 0604/899 491**

KINEZIOLOGIE – SYSTÉM ONE BRAIN

Co to je?

Základy kineziologie vypracoval v 60. letech dr. Goodheart. Postupně vzniklo několik odvětví, jedním z nich je metoda Jednotného mozku (One Brain). Její podstatou je dosáhnout ideální spolupráce obou mozkových hemisfér, aby člověk mohl využít všech svých schopností. Nejedná se o metodu léčitelskou, ale pravdou je, že po odstranění stresu dochází k psychickému a následně k postupnému úplnému či částečnému fyzickému zlepšení.

Metoda je založena na testování svalové reakce, kterou tělo reaguje mi podnět. Kineziolog působí jemným tlakem na ruce klienta. Mozek koordinuje činnost svalstva, lze ho tedy využít jako spolehlivý ukazatel centrálního nervového systému. Můžeme položit jakoukoli otázku a odpověď dostaneme změnou svalového napětí. ANO = pevný sval. NE = povolený sval. Tak získáme všechny potřebné informace týkající se určitého problému a můžeme odhalit veškeré nerovnováhy v těle.

Lidský organizmus pracuje jako počítač s obrovskou kapacitou paměti. Do ní vkládáme po celý život informace. Vše se zapisuje do buněčné paměti a přetrvává v ní po celý život. Tedy nejen vyřešené problémy, ale i vzpomínky, které bychom nejraději vymazali. Říkáme: „To už jsem dávno zapomněl.“ Ale není to tak. Pokud se člověk se stresem nevypořádá, zůstává. Záporné emoce blokují proudění energie nejen na úrovni mozku, ale též v příslušné části těla. Následkem bývají různé psychické a fyzické problémy.

Jak probíhá odblokování?

Mnozí lidé již mají s kinez. odblokem zkušenosti a určitě mi dají za pravdu, že se jedná o velice jemnou a účinnou metodu. Výhodou je, že se klient svého problému zbaví a zároveň pochopí jeho příčinu. Nejprve si ověřím svalovým testem na ruce klienta, zda s ním mohu pracovat. Klient určí sám problém a má-li jich případně více, vytestuji prioritní záležitost. Dále pomocí svalových odpovědí vyhledám příslušné korekce pro odstranění stresu současného a potom zpracováváme informace z minulosti, to je doby, kdy problém vznikl. Klient si během odblokování většinou dobře vybavuje všechny podstatné okolnosti a pocity, za kterých stres vznikl, a znovu – i když ne v takové míře – je znovu prožije. Důležité je zcela odstranit negativní emocionální náboj vzniklý v souvislosti s problémem a najít přijatelný způsob jeho řešení. Potom už záleží jen na klientovi, zda se rozhodne pro toto nové řešení nebo zůstane raději u svých starých, sice ne výhodných, ale zato známých vzorců chování. Někdy je potřebí navíc doporučit úpravu životosprávy a dodání chybějících minerálů a vitamínů.

Pro doplnění používám ke své práci Bachovy esence, produkty z AURA-SOMY, popř. numerologii. Reakce klientů bývá velmi podobná: pocit velkého ulehčení, návrat ztraceného sebevědomí a ochota k řešení problému. Někdy stačí k odstranění stresu jen jedno sezení, jde-li o záležitost složitější, pak podle potřeby. Samozřejmostí je naprostá diskrétnost a vzájemná důvěra.

Co lze úplně nebo alespoň částečně „vylepšit“?

Stres, nízké sebevědomí, alergie, fobie, psychosomatické problémy, poruchy učení a další. Podrobnější informace k této metodě podám osobně nebo telefonem na čísle 049-594 1875 (ve všední dny od 18 do 20 hod.)

Renáta Smotlachová

Obsah:

Informace ze smiřické radnice	2
Zprávy Obecního úřadu v Holohlavech	5
Co nás ve Smiřicích letos čeká	6
Smiřická národní kulturní památka znovu otevřena	7
Vladimír Klimeš: 120 let Sboru dobrovolných hasičů	8
M. Volák: Skončila plesová sezóna – Velikonoce	11
Vladislav Opletal: Svaz důchodců ve Smiřicích, zájezdy, kultura	14
Stanislava Klimešová: Společenská kronika	15
Jubileum Petra Zahálky	17
Ing. Lubomír Kupka: Neznámá kniha o smiřických občanech	17
JUDr. Pavel Rousek: Město Smiřice a internet	18
M. Volák: Vzpomínka na pana Jaroslava Macha	19
Petr Rohlena: Ze života základní školy	21
Roman Haman: SK Smiřice druhé o jeden bod	23
M. Volák: Předběžné výsledky sčítání lidu, občané podle narození	23
Zprávy Domu dětí a mládeže Smiřice	25
Inzerát: Pohřebnictví Daniel Voňka	26
Renáta Smotlachová: Kineziologie	27

Pěkné Velikonoce!

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Vytiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 31. května 2002

Cena jednoho výtisku 8,- Kč.

Předplatné na celý rok 28,- Kč. Náklad 560 výtisků.